

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Cdo/199/2020
Identifikačné číslo spisu:	8207202736
Dátum vydania rozhodnutia:	28.09.2021
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Petríková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:8207202736.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu T. C., bývajúceho v K., zastúpeného JUDr. Vladimírom Pochom, advokátom, so sídlom v Bardejove, Hviezdoslavova 3, proti žalovanému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Pribinova 2, o určenie neplatnosti výpovede z pracovného pomeru, vedenom na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 2C/132/2007, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 11. apríla 2019 sp. zn. 9CoPr/2/2019, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovaný má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bardejov (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením z 31. decembra 2018 č. k. 2C/132/2007-283 konanie zastavil a stranám nárok na náhradu trov konania nepriznal. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 230 a § 161 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku zák. č. 160/2015 Z. z. (ďalej aj „CSP“).

2. Krajský súd v Prešove (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením z 11. apríla 2019 sp. zn. 9CoPr/2/2019 potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie a žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Odvolací súd uviedol, že po preštudovaní veci dospel k záveru, že konanie vedené na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 4C/194/1992 skutočne zakladá prekážku res iudicata. Žalobou v konaní sp. zn. 4C/194/1992, rovnako ako aj v tomto konaní, sa žalobca domáhal určenia, že výpoveď z pracovného pomeru daná mu žalovaným (Okresným úradom v Bardejove) listom z 27. augusta 1991 je neplatná, pracovný pomer naďalej trvá a žalobcovi patrí náhrada ušlej mzdy a ostatné náležitosti. V posudzovanej veci bolo zrejmé, že žalobca podal totožnú žalobu o určenie neplatnosti výpovede proti totožnému žalovanému (Ministerstvo vnútra SR ako právny nástupca Okresného úradu v Bardejove v rozhodujúcom okruhu právnych vzťahov) a na základe totožného skutkového stavu (výpoveď z 27. augusta 1991 daná Okresným úradom v Bardejove), o ktorej už bolo právoplatne rozhodnuté v konaní 4C/194/1992, pričom toto rozhodnutie zakladá prekážku rozhodnutej veci (res iudicata) pre konanie

2C/132/2007. Na Ministerstvo vnútra SR prešlo právne nástupníctvo z Okresného úradu v Bardejove postupne zákonmi č. 472/1990 Zb., č. 222/1996 Zb., č. 515/2003 Z. z., č. 254/2007 Z. z., č. 345/2012 Z. z. a č. 180/2013 Z. z. Odvolací súd mal za to, že súd prvej inštancie preto správne konanie zastavil pre prekážku rozhodnutej veci (res iudicata).

3. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj ako „dovolateľ“) dovolanie. Uviedol, že v tomto konaní nie je zodpovedaná otázka, ako môže rozsudok v konaní 4C/194/92 tvoriť prekážku v rozsúdenej veci voči konaniu 2C/132/07, ak tento samotný rozsudok 4C/194/92 je zaťažený prekážkou vo veci rozsúdenej v inom konaní. A to konkrétne v konaní č. k. 4C/184/89-191 zo 16. januára 1991.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie, ktoré má predpísané náležitosti (§ 428 CSP), podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

5. V zmysle § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

6. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP). Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

7. Každé podanie (vrátane dovolania) posudzuje aj dovolací súd podľa jeho obsahu (§ 124 CSP) a v súlade s článkom 11 ods. 1 až 3 CSP. Pri takomto posudzovaní dovolania je zrejماً námietka dovolateľa, v zmysle ktorej v dovolaní poukázal na § 420 písm. d/ CSP, bez toho, aby konkrétne identifikoval, resp. vymedzil prípustnosť svojho dovolania konkrétnym ustanovením. Dovolateľ v dovolaní uviedol, že v tomto konaní je rozporuplné, ako môže rozsudok v konaní 4C/194/92 tvoriť prekážku v rozsúdenej veci voči konaniu 2C/132/07, ak tento samotný rozsudok 4C/194/92 je zaťažený prekážkou vo veci rozsúdenej v inom konaní. Z obsahu dovolania tak vyplýva, že dovolateľ namieta § 420 písm. d/ CSP.

8. Teda ako je uvedené v predchádzajúcom bode, dovolateľ v danom prípade vyvodzuje prípustnosť a dôvodnosť svojho dovolania z § 420 písm. d/ CSP, pričom napáda uznesenie odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o zastavení konania. Dovolateľ v dovolaní uviedol, že v tomto konaní je rozporuplné, ako môže rozsudok v konaní 4C/194/92 tvoriť prekážku v rozsúdenej veci voči konaniu 2C/132/07, ak tento samotný rozsudok 4C/194/92 je zaťažený prekážkou vo veci rozsúdenej v inom konaní

9. V zmysle § 420 písm. d/ CSP prekážka rozsúdenej veci (res iudicata) patrí k procesným podmienkam a jej existencia vedie v každom štádiu konania (bez ďalšieho) k jeho zastaveniu. Táto prekážka nastáva vtedy, ak má byť v novom konaní prejednaná tá istá vec, o ktorej už bolo prv právoplatne rozhodnuté. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Z hľadiska totožnosti osôb nie je významné, či rovnaké osoby majú v novom konaní rovnaké alebo rozdielne procesné postavenie (či ten, kto bol v skoršom konaní žalobcom, je žalobcom aj v novom konaní alebo má postavenie

žalovaného, resp. či ten, kto v skoršom konaní vystupoval ako žalovaný, má alebo nemá v novom konaní procesné postavenie žalovaného) a na totožnosť osôb právna teória i prax usudzuje tiež v prípadoch právneho nástupníctva osôb vystupujúcich či už na jednej alebo i na oboch stranách sporu. Ten istý predmet konania je daný vtedy, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený (t. j. ak vyplýva z rovnakého skutku). Pre posúdenie, či je daná prekážka veci právoplatne rozhodnutej, nie je významné, ako súd po právnej stránke posúdil skutkový dej, ktorý bol predmetom pôvodného konania. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, pokiaľ určitý skutkový dej (skutok) bol po právnej stránke v pôvodnom konaní posúdený nesprávne alebo neúplne (a tiež inak).

10. Po preskúmaní spisového materiálu dovolací súd uvádza obdobne ako odvolací súd, že žalobou v konaní sp. zn. 4C/194/1992, rovnako ako aj v tomto konaní, sa žalobca domáhal určenia, že výpoveď z pracovného pomeru daná mu žalovaným (Okresným úradom v Bardejove) listom z 27. augusta 1991 je neplatná, pracovný pomer naďalej trvá a žalobcovi patrí náhrada ušlej mzdy a ostatné náležitosti. V tomto prípade a teda v tejto posudzovanej veci bolo zrejmé, že žalobca podal totožnú žalobu o určenie neplatnosti výpovede proti totožnému žalovanému (Ministerstvo vnútra SR ako právny nástupca Okresného úradu v Bardejove v rozhodujúcom okruhu právnych vzťahov) a na základe totožného skutkového stavu (výpoveď z 27. augusta 1991 daná Okresným úradom v Bardejove), o ktorej už bolo právoplatne rozhodnuté v konaní 4C/194/1992, pričom toto rozhodnutie zakladá prekážku rozhodnutej veci (res iudicata) pre konanie sp. zn. 2C/132/2007.

11. Na margo námietky dovolateľa dovolací súd dopĺňa, že z obsahu spisového materiálu k sp. zn. 4C/732/1998 a z rozsudku Okresného súdu Bardejov č. k. 4C/732/1998-88 vyplýva, že predmetom konania pod sp. zn. 4C/184/1989 je neplatnosť výpovede danej žalobcovi ONV Bardejov zo 14. novembra 1988. Naproti tomu predmetom tohto konania je neplatnosť výpovede danej žalobcovi Ministerstvom vnútra SR listom z 27. augusta 1991.

12. Vzhľadom na uvedené, nakoľko dovolanie dovolateľa vyplývajúce z § 420 písm. d/ CSP nie je dôvodné, dovolaciemu súdu neostávalo iné, ako dovolanie ako procesne neprípustné podľa § 447 písm. c/ CSP odmietnuť.

13. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

14. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.